

РЕШЕНИЕ

№ 13945

гр. София, 09.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в публично заседание на 16.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **10336** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по повод съдебно решение № 12703/14.10.2020 г. на ВАС на РБ по адм.дело № 6227/2020 г., с което е отменено съдебно решение № 8227/19.12.2019 г. по адм.дело № 8931/2018 г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд със задължителни указания.

Производството е започнало по жалба вх.№ 53-04-507/23.07.2018г. по описа на ОДОП С. при ЦУ на НАП от търговско дружество „Рейдж Трейд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк][жилищен адрес] представлявано от управителя К. К. З., със съдебен адрес – [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу издадения на дружеството Ревизионен акт №Р-22220617005192-091-001/24.04.2018г. издаден от Р. Г. Я. -орган, възложил ревизията и Е. Д. П. - С. – ръководител на ревизията, в частта в която е потвърден с Решение № 1011/13.07.2018г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят развива доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, тъй като неоснователно и в противоречие с материалния закон му е отказано право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС по получени от него доставки и издадени фактури от : „КИНГ Ю.К“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ПОЛИМИК“ ЕИК[ЕИК], „ИНТЕРБАР ТРЕЙДИНГ БГ 2011“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ГЛОБАЛ ТУР“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], „БИСКО ТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ГАЛАКТИКА КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ДЕЛТА ТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ВАМ ПЛЮС“ ООД с ЕИК[ЕИК]. Твърди, че не е изследван въпроса за последваща реализация на стоките от задълженото лице, както и не са проверени предходните доставчици на

доставчиците на жалбоподателя. Сочи, че акта е постановен без да са събрани всички доказателства, същият е необоснован и необективен, изводите в него се базират на предположения.

Навежда доводи за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди нищожност на оспорения акт, както и прави възражение за изтекла погасителна давност на установените с ревизионния акт задължения и лихви.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв.М. К., който поддържа жалбата. По същество претендира отмяна на ревизионния акт. Представя писмени бележки, претендира разноски по представен списък.

Ответникът – Директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, се представлява от процесуален представител юристконсулт Б., която оспорва жалбата. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юристконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, III отделение, 62 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно по реда на чл.29 ал.4 от ДОПК на 24.04.2018г. на жалбоподателя. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 08.05.2018г. /вх. № 53-06-2837 по регистъра на ТД на НАП [населено място]/. Решение № 1011/13.07.2018г. на директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е връчено по електронен път на 17.07.2018г. Жалба с вх.№ 53-04-507 и адресирана до АССГ е подадена на 23.07.2018г., т.е. в законния 14- дневен срок.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна- участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22220617005192-020-001/08.08.2017г./л.17-18/, връчена по реда на чл.29 ал.4 от ДОПК, на 08.08.2017 г., издадена под формата на електронен документ и подписана с валиден квалифициран електронен подпис от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството на заместник на Р. Г. Я., оправомощена със Заповед №8862-А/18.07.2017г./л.16/ от за директор на ТД на НАП С. И. Х., е възложено извършване на ревизия на жалбоподателя за определяне на задължения по ЗДДС за периодите от 23.06.2015г. до 31.12.2016г. Срокът за извършване на ревизия е продължен с още 3 месеца, със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22220617005192-020-002/03.11.2017г./л.19/, издадена от Р. Г. Я. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощен да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 119, ал. 2 от ДОПК със Заповед №РД-01-803/07.06.2017г./л.229/ на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22220617005192-092-001/22.01.2018 г., издаден под формата на електронен документ и подписан с валиден КЕП от Е. Д. П. –С. –ръководител на ревизията, А. М. И. –главен инспектор по приходите и И. Д. К. – инспектор по приходите, връчен на 26.01.2018 г. В срока и по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, срещу съдържащите се в РД констатации и предложение за установяване на задължения, от жалбоподателя е депозирано писмено възражение, прието с вх. №53-00-1250#30/09.02.2018 г. Приложени са доказателства към него - фактура №[ЕГН]/27.11.2016 г., издадена от „БИСКО

ТРЕЙД“ЕООД, касова бележка за разплащане в брой, придружена с приемо-предавателен протокол от 27.11.2015г. с „Биско Трейд“ ЕООД, както и констативен протокол от 21.06.2017г., който удостоверява повреда на твърдия диск и невъзможност да бъде възстановена информацията на компютър, ползващ се за счетоводни цели.

Резултатът от направеното от органите по приходите обсъждане на възражението и доказателствата към него е намерил отражение в РА №Р-22220617005192-091- 001/24.04.2018 г., издаден от Р. Г. Я. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган възложил ревизията и Е. Д. П. - С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 24.04.2018г., като видно от мотивите му възраженията на ревизираното лице не са приети за основателни от органите по приходите.

С РА са установени задължения за ревизираните периоди в размер на 22 758,18 лв. главница, и начислени лихви в размер на 4456,11лв., вместо декларираните от дружеството задължения за същите периоди общо в размер на 650,43 лв. /съгласно Таблица 1 към РА/. Разликата произтича от непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от: „ИНТЕРБАР ТРЕЙДИНГ БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ГЛОБАЛ ТУР“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], „БИСКО ТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ГАЛАКТИКА КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ДЕЛТА ТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ВАМ ПЛЮС“ ООД с ЕИК[ЕИК] и определените лихви за забава в общ размер на 4 455,28 лв., и лихви в размер на 0,83 лв. за внесен, но не в законоустановения срок ДДС, като лихвите са внесени от задълженото лице и не са предмета на оспорване.

В изпълнение на задължителните указания на ВАС, дадени със съдебното решение, настоящият съдебен състав е изискал от ответника доказателства за това, че директорът на ТД на НАП – С. е компетентен да издаде заповедта за заместване, да представи доказателства за основанието, на което лицето, издало заповедта, е изпълнявало задълженията на директора на ТД на НАП – С., както и искането на прекия ръководител - № 841-150/18.07.2017 г., съответно основанието за отсъствието на титуляря Р. Я.. В изпълнение на разпореждането на настоящия състав на АССГ, от ТД на НАП – С. са постъпили:

Заповед № 250/08.07.2013 г. за преназначаване на И. Х. за директор на ТД на НАП С., Заповед № ЗЦУ-746/24.07.2013 г. за оправомощаване на А. Г. да изпълнява функциите на директор на ТД на НАП С., заповед № ЗЦУ – 807/08.07.2015 г. за определяне на служители, изпълняващи функциите на отсъстващия титуляр на длъжността, заповед № 8344/10.07.2017 г. за отпуск на И. Х., заповед № 8862-А/18.07.2017 г., с която на В. В. е наредено да изпълнява задълженията на Р. Г. Я., предложение от директора на дирекция Контрол при ТД на НАП С. за заместване на Р. Я. и извлечение от електронния регистър за отпуск на Р. Я., съгласно Заповед № 8862/18.07.2017 г. /л.19-27/

Гореописаните документи удостоверяват както компетентността за издаване заповедта за заместване, така и основанието, на което лицето, издало заповедта, е изпълнявало задълженията на директора на ТД на НАП – С., както и предложението на прекия ръководител - № 841-150/18.07.2017 г., за заместване на отсъстващия държавен служител и за отсъствието на титуляря Р. Я. – а именно че лицето е било в регламентиран платен годишен отпуск.

От това следва, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2, чл.118 ал.2 от ДОПК и чл.112 ал.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице, актът е съобразен със закона.

По делото са приобщени писмени доказателства за наличие на валиден квалифициран електронен подпис по смисъла на чл.24 от ЗЕДЕП, въз основа на които се установява, че към датата на

възлагане на ревизията, както и към датата на издаване на ревизионният доклад и на ревизионния акт, Р. Г. Я., В. В., Е. Д. П. –С., А. М. И. и И. Д. К.–органи по приходите са притежавали валиден квалифициран електронен подпис, което свидетелства за валидно издадени електронни документи- ЗВР и РД и РА. За валидността на КЕП са представени и приети писмени доказателства от ответника, които не са оспорени от жалбоподателя по делото.

Съобразно съдържанието се в Решението на СЕС по дело С-362/21г. тълкуване на разпоредбите на Регламент № 910/2014г. са разписани три условия по чл. 3, т.12 от Регламент № 910, за да може един електронен подпис да се счита за "квалифициран електронен подпис". Първо, електронният подпис следва да е "усъвършенстван електронен подпис", който съгласно чл. 3, т. 11 от този регламент трябва да отговаря на изискванията, посочени в чл. 26 от същия. Второ, подписът следва да е създаден от "устройство за създаване на квалифициран електронен подпис", което съгласно чл. 3, т. 23 от този регламент трябва да отговаря на изискванията, предвидени в приложение II към същия регламент. Трето, подписът трябва да се основава на "квалифицирано удостоверение за електронен подпис" по смисъла на чл. 3, т. 15 от Регламент № 910/2014. Съгласно тази разпоредба е необходимо въпросното удостоверение да бъде издадено от "доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги" и да отговаря на изискванията, предвидени в приложение I към този регламент. Проверката за съответствие с изискванията на приложение I не следва да се извършва единствено формално, тъй като "...обстоятелството, че имената на титуляря на електронния подпис, които той обичайно изписва на кирилица, са транслитерирани на латиница, не е пречка електронният подпис на титуляря да се счита за "квалифициран електронен подпис" по смисъла на този чл. 3, т. 12, стига този електронен подпис да е свързан по уникален начин с титуляря на подписа и да може да го идентифицира, което следва да се провери от националния съд" (т. 4 от диспозитива).

При наличието на представени от доставчика на удостоверителни услуги квалифицирани удостоверения за електронни подписи с характеристиките на К. (QES) и събраните данни, че тези подписи са положени в периода на тяхната валидност, то те отговарят на изисквания към усъвършенстваните електронни подписи, предвидени в чл. 26 от Регламента и спрямо тях са доказани и трите елемента на определението за "квалифициран електронен подпис" по смисъла на чл. 3, т.12 от същия общностен нормативен акт.

В хода на първото разглеждане на делото е приета ССЕ /л.117-л.164/ от заключението на която се установява, че жалбоподателят е регистрирано по ЗДДС дружество, с декларирана основна дейност „Товарен автомобилен транспорт“. Счетоводната документация на дружеството се е изготвяла безвъзмездно от управителя К. К. З., съгласно договор от 01.06.2015г. Налични са договори за наем на автомобили с ползвател „Р. Трейд“ , посочени в таблица 2 от експертизата.

По отношение на доставчика „Вам плюс“ ООД не се откриват публично достъпни данни, действащ офис, обслужващ го счетоводен офис, лице, съхраняващо счетоводните архиви, в Агенция по вписванията няма ГФО на дружеството, а едноличния собственик Г. Н. не е здравно осигуряван от 01.03.2016г. На дружеството са наложени запори за обезпечаване на вземания от ЧСИ. Същото е deregистрирано по ЗДДС на 23.08.2016г.

За „Интербар Трейдинг БГ“ ЕООД също не се откриват публично достъпни данни, действащ офис, обслужващ го счетоводен офис, лице, съхраняващо счетоводните архиви, в Агенция по вписванията няма ГФО на дружеството. Липсват данни за нает персонал за времето от м. 06.2015г.-до м.12.2016г. Едноличния собственик Д. Д. В. не е здравноосигуряван от 01.04.2014-31.12.2016г. с изключение на периода 01.08.2015-31.12.2015г. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 01.02.2017г.

За „Глобал тур“ ЕАД също не се откриват публично достъпни данни, действащ офис, обслужващ

го счетоводен офис, лице, съхраняващо счетоводните архиви, в АВ няма ГФО на дружеството за 2015 и 2016г., липсват данни за нает персонал, дружеството има назначен ликвидатор към 31.10.2016г. Дружеството е дерегистрирано по ЗДДС на 15.11.2013г. и повторно дерегистрирано на 08.12.2015г.

За „Делта Трейд 02“ ЕООД освен същите липси на данни е установено, че е публикуван ГФО само за 2015г. За периода 01.07.2016 -31.08. 2016г. т.е за два месеца са осигурявани 63 лица. Дереегистрирано по ДДС на 27.06.2017г.

За „Биско Трейд“ ЕООД също липсват данни за координати на работещи офиси, ГФО не са публикувани, няма данни за осигурявани пенсионно и здравно лица, самият едноличен собственик е с прекъснати здравноосигурителни права от 01.01.2014г.

За „Галактика корпорейшън“ ЕООД са констатирани същите липси на данни, липса на публикувани ГФО, липса на данни за осигурявани лица. Дружеството е дерегистрирано по ЗДДС на 03.12.2015г.

Установено е, че лицето К. К. З. е сключил граждански договор за извършване на работа чрез личен труд, безвъзмездно. За наемодателя на влекач Рено 385 ТИ с №Е4414 К. М. А. е установено, че е с прекъснати здравноосигурителни права до 01.09.2017г.

За дружеството „Кинг Ю.К.“ ЕООД същото не представя нито в хода на ревизията, нито при изготвяне на експертизата никакви документи – договори, споразумения, анекси, банкови бордера. По време на изготвяне на експертизата дружеството е сменило собственика на капитала – А. К. Я., с прекъснати здравноосигурителни права от м. 11.2013г. и собственик на 8 дружества. От ГФО за 2015г. се установява че по сметка 205 „Транспортни средства“ е заведено счетоводно салдо в размер на 28 000лв.

При проверка на „Полимик“ ЕООД от публикуван ГФО за 2015г. е установено че в сметка 601“Разходи за външни услуги“ е налично салдо 147 000лв. Дружеството е дерегистрирано по ДДС на 30.05.2018г.

В заключение е посочено, че по отношение на доставчиците, спрямо които не е признат данъчен кредит не се представят данни от жалбоподателя, не са установени публично достъпни източници на данни.

Получателят по доставките „Рейдж Трейд“ ЕООД представя документи за осчетоводени сделки по доставки и последваща реализация, отразена в счетоводството му, но с оглед спецификата на сделките е нужно допълнително представяне на верижносвързани документи като ППП, тахографски листове, картони на механик-водачите, трудови/граждански договори с механик-водачите, командировъчни заповеди, складови разписки, искания за изписване на стоково-материални ценности. Тези документи са необходими и за отговор на въпроса за наличие на кадрова, материална и техническа обезпеченост на жалбоподателя, каквито не са представени. За част от документите е налице хронологично несъответствие- издаване на фискални бонове след датите на фактурите и РКО, липсват подадени към НАП касови обороти от вписаните като доставчици дружества, като същевременно се представят РКО за същите стопански операции. По останалите въпроси липсват достатъчно данни, за да се отговори коректно.

По делото е разпитан Г. М., работил при жалбоподателя като шофьор по трудов договор, управлявал автомобил „Скания“, зареждал гориво на бензиностанция в [населено място], П.. Извършвал превози от понеделник до петък. На място идвали работници от други дружества, за да обслужват камионите. Сочи, че не е разписвал документи за работно

облекло, подписвал е кантарни бележки, пътни листа, товарителници, тахографски шайби, които изпращал по пощата до С..

Разпитан е и свидетелят К. Г. А., работил като шофьор на трудов договор, управлявал М., гориво зареждал в бензиностанция, на излизане от [населено място]. Получавал работно облекло, за транспорта имало пътни листа, товарителници, кантарни бележки, измерване на шайбите, които се изпращали в С.. Курсовете били ежедневни, на място в [населено място] се извършвали доставките и поддръжката на камионите. Не може да посочи доставчици.

Разпитан е свидетелят Д. В. управител на „Интербар Трейдинг БГ 2011“ ЕООД, който сочи че не е извършвал търговска дейност изобщо и не му е познато дружеството „Рейдж Трейд“ ЕООД, излага данни че дружеството му е регистрирано с цел търговия с хранителни стоки от лицето Е. Н..

Разпитана е свидетелката В. Н., управител на „Делта Трейд 02“ ЕООД, чийто предмет бил продажба на петролни продукти на бензиностанции на дребно. Не ѝ е познато дружеството „Р. Трейд“ нито лицата К. З. и К. З.. Дружеството ѝ не е притежавало собствени превозни средства, а наемала такива за доставка на гориво.

В хода на повторното разглеждане на делото са събрани следните доказателства: от жалбоподателя е представена фактура №1460/2016г. от 31.06.2016г., издадена от „Вам Плюс“ ООД за доставка на Р. Трейд" ЕООД на два броя брезент на стойност 4100лв. без ДДС и общо – 4920лв. с ДДС, платена в брой, с приложен към нея касов бон. Представена е и складова разписка №0599 от 31.03.2016г. за приемане/предаване на стоки- брезент 2бр.

Съгласно заключението на изготвената и приобщена в настоящото съдебно производство при повторното му разглеждане съдебно-счетоводна експертиза от вещото лице Г. А. /л.138-163/, в сравнителна таблица е направен опис на всички документи, които са посочени в РД, но не са приобщени по делото и представени от дружеството в нито един процесуален момент от започването на ревизията. За част от твърдените доставки липсват фактури, за други липсват приемно-предавателни протоколи, а за трети - стокови разписки, подробно описани в систематизиран табличен вид.

По отношение на дружеството „Вам Плюс“ ООД не са налични по делото

ППП по фактурите, посочени в таблица 4/л.144-146/, но са налични складови разписки за приемане/предаване на стоки. Фактурите са налични.

Относно протоколи за изразходване на материали за собствени нужди, закупени от „Вам Плюс“ ООД не са налични документи за притиск.диск, маховик, феродо за транспортно средство с ДК [рег.номер на МПС] , за броня фарове мигачи за същото транспортно средство , масло мобайл за транспортно средство с ДК [рег.номер на МПС] - 45л. , за съединител за транспортно средство с ДК [рег.номер на МПС] ,

По отношение на доставчика „Галактика Корпорейшън“ ЕООД не са налични протоколи за изразходване на материали за брезент, накладки, огледало, филтър, антифриз, ремък за транспортно средство с ДК [рег.номер на МПС] . Налични са фактури, складови разписки, и ППП към фактурите.

По отношение на „Глобал Тур“ ЕАД по делото е приложена фактура, складова разписка, ППП и протокол за изразходвани материали.

По отношение на доставчика „Интербар Трейдинг БГ 2011“ ЕООД са налични анализирани в РД документи- фактури, стокови разписки, протоколи за изразходване на материали.

По отношение на „Биско Трейд“ ЕООД не са налични : стокова разписка от 30.11.2015г., но пък е наличен ППП от същата дата, не налична стокова разписка от 27.11.2015г., както и стокова разписка от 19.01.2016г., наличен ППП, стокова разписка от 25.01.2016г., наличен ППП, стокова разписка от 27.01.2016г., наличен ППП от същата дата, стокова разписка от 28.01.2016г, наличен ППП, стокова разписка от 29.01.2016г, наличен ППП. Не са налични протоколи за изразходване на материали –за ремонт на въздушен кран, автобоя, шкурка за транспортни средства с ДК [рег.номер на МПС] и ДК [рег.номер на МПС] , за зъбни колела спирателна камера да транспортно средство с ДК [рег.номер на МПС] , както и за зимни гуми с автомобил с ДК [рег.номер на МПС] . Налични са фактури, две стокови разписки, ППП.

По отношение на „Делта Трейд“ ЕООД по делото е налична само една фактура за гориво № [ЕГН]/28.07.2016г.с ДО 812,53 и ДДС 162,51лв. Другите фактури не се намират по делото, относно протоколи за изразходване на материали за собствени нужди – те са налични по

делото, като за тях е посочено, че същите са описани по № на МПС и месец, а не по фактури на доставчици. В някои от тях с допълнителен текст е посочено по кои фактури на доставчици се отнасят.

Заклучението е прието без оспорване от страните и се кредитира от съда като компетентно и пълно, безпристрастно и съответно на доказателствата по делото.

Жалбоподателят е представил по делото документи /л.260-323/- за зареждане на гориво на различни транспортни средства и касови бонове към бележките, фактура№ [ЕГН]/28.07.2016г. с доставчик „Делта трейд“ ЕООД – единствената налична по делото от този доставчик, заповед №01/01.02.201г., №02/17.07.2016г, и №03/17.07.2016г. за лични и предпазни средства и специални работни облекла, фактура№998/29.01.2016г. от „Вам Плюс“ ООД за работно облекло-налична по делото и протоколи за изразходване на материали за собствени нужди/л.264-324/. Не са представени липсващите такива, посочени в заключението на ССЕ

По делото е изготвена и приета и САТЕ /л.173-250/на вещото лице С., от заключението на която е видно, че за закупените части –гуми филтри, акумулатори, масло, Г., накладки и др. са представени протоколи за изразходване на суровини/материали за собствени нужди, с които съответните части са съотнесени към конкретни автомобили. За част от материалите и частите от техническа гледна точка може да се приеме, че са отнесени към полуремаркета, ползвани за транспортиране на бали слама. В самите фактури резервните части и консумативи не са отнесени към конкретен автомобил, това е направено чрез протоколите за изразходване на суровини/материали за собствени нужди.

Вещото лице е установило средна разходна норма от 40,500л./100км.за произволно избрано МПС , в случая влекач М. с рег [рег.номер на МПС] . За посочените курсове - 46 на брой в периода 09.07.2016-09.08.2016г. е било необходимо около 3850л. гориво. Зареденото гориво е 5073,910л., изминатото разстояние е 9500 км. Остатъчното количество гориво е възможно да представлява наличност в резервоарите на влекача. За това МПС са представени фактури за заредено гориво 4133,680л и извършен пробег 12550км. като се измерва среден разход на гориво около 33л./100км. Технически възможно и допустимо е за посочения пробег

километри да бъде разходвано посоченото количество гориво.

При така очертаната фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е насочена срещу РА, с който според жалбоподателя не се признава право на данъчен кредит по фактури, издадени от „КИНГ Ю.К“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ПОЛИМИК“ ЕИК[ЕИК], „ИНТЕРБАР ТРЕЙДИНГ БГ 2011“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ГЛОБАЛ ТУР“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], „БИСКО ТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ГАЛАКТИКА КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ДЕЛТА ТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ВАМ ПЛЮС“ ООД с ЕИК[ЕИК], като не се излагат конкретни съображения.

Доколкото установените задължения за ревизираните периоди произтичат от непризнато право на данъчен кредит по фактури от ИНТЕРБАР ТРЕЙДИНГ БГ 2011“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ГЛОБАЛ ТУР“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], „БИСКО ТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ГАЛАКТИКА КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ДЕЛТА ТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ВАМ ПЛЮС“ ООД с ЕИК[ЕИК], то жалбата в частта, касаеща доставчиците „КИНГ Ю.К“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ПОЛИМИК“ ЕИК[ЕИК] не следва да се обсъжда в настоящето производство, тъй като за тях липсват установявания от органа.

Не се спори между страните по делото, че жалбоподателят е регистриран по ЗДДС, вкл. и за периода на ревизията, както и че доставчиците на жалбоподателя, също са данъчно регистрирани лица по ЗДДС, за данъчните периоди, през които са издавали данъчни фактури.

През ревизирания период „Рейдж трейд“ ЕООД е предоставяло транспортни услуги. Притежава лиценз за международен автомобилен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение №14304/04.12.2015 г. издаден от Министерството на транспорта, валиден от 02.08.2011 г. до 01.08.2016 г. Установено е, че ревизираното дружество не притежава собствени транспортни средства. Дейността се извършва с наети такива, подробно описани в РД.

Съгласно договор за наем от 10.05.2015 г., сключен с Б. М. К., ревизираното лице ползва безвъзмездно недвижим имот, находящ се в [населено място], кв.“, В.“, [улица], представляващ къща, гараж, дворно място с площ от 400 кв.м. По силата на договор за наем от

01.06.2015г., сключен с К. К. З. стопанисва и част от недвижим имот - стая с площ 12 кв. м. на адрес [населено място], ж.к. Л. Г“, [жилищен адрес]. Счетоводството на дружеството се води лично от К. К. З. въз основа на сключен договор за счетоводно обслужване от 01.06.2015г. между К. З. и „Рейдж Трейд“ ЕООД / лист 441 и следващи от класьор № 1/ Задълженото лице има назначени лица по трудови правоотношения на длъжности шофьор.

През ревизирания период жалбоподателят е извършвал транспортни услуги с основни клиенти „КИНГ Ю. К.“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ПОЛИМИК“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

Спорът се заключава в това реални ли са извършените доставки на стоки от сочените във фактурите доставчици- облекло, резервни части и консумативи за транспортни средства от доставчиците „ВАМ ПЛЮС“ ООД, ГАЛАКТИКА К.“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ГЛОБАЛ ТУР“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], „ИНТЕРБАР ТРЕЙДИНГ БГ 2011“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „БИСКО ТРЕЙД“ ЕООД с Е. и доставчика на гориво „Д. ТРЕЙД 02“ с ЕИК[ЕИК].

За да откаже да признае правото на данъчен кредит органът по приходите се е позовал на установени обстоятелства, а именно непредставяне на никакви доказателства от доставчиците на жалбоподателя по фактури, издадени към „Рейдж Трейд“ ЕООД, ненамиране на адресите им, последваща дерегистрация по ЗДДС на всички доставчици, неотразяване на всички фактури в дневниците за продажби и СД по ЗДДС, като е посочено, че жалбоподателят е упражнил правото на данъчен кредит по 10 фактури, издадени от „Вам Плюс“ ЕООД, а доставчикът е отразил само една от тях, жалбоподателят е упражнил правото на данъчен кредит по 2 фактури, издадени от „Галактика Корпорейшън“ ЕООД, а доставчикът е отразил само една от тях.

Прието, че доставчиците не са разполагали със стоките, предмет на доставка към ревизираното лице, тъй като не са представили фактури от предходни доставчици, договори, заявки, поръчки, извлечения от сметка „Доставчици“

Констатирана е липса на документи за произход на стоките, липса на назначени лица по трудов или граждански договор, с изключение на „Делта Трейд 02“ ЕООД, неотчитане на продажби в брой към НАП,

въпреки регистрираните фискални устройства и то не само по процесните фактури, но и в предходни и последващи периоди, липса на материална обезпеченост- доставчиците не разполагат с транспортни средства, нито собствени, нито наети, не разполагат със стопански обекти – складове, магазин и др.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил фактури, фискални бонове към тях и ППП.

По отношение на жалбоподателя е прието, че представените фискални бонове към фактурите не съдържат наименование и количество на закупените стоки и не отговарят на Наредба Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, като в същото време няма данни за отчетени обороти от фискалните устройства на доставчиците за периода на издадените фискални бонове.

Във представените от жалбоподателя фактури и ППП липсва конкретика относно предмета на доставката, така, че да се установи обективността на извършените доставки и обвързването на закупените авточасти към конкретно МПС, установено е и противоречие за мястото на предаване на стоките.

Формиран е извод, че доставчиците на жалбоподателя не са извършили процесните доставки, тъй като не са доказали фактическа възможност да ги осъществят- материален, технически, технологически и кадрови потенциал.

В заключение е прието, че горепосочените доставчици не са извършили фактурираните доставки на стоки и не е възникнало облагаемо данъчно събитие. В резултат на това и на осн. чл. 68 ал.1 т.1 и чл. 69 ал.2 т.1 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 22 758,18лв. и лихва в размер на 4456,11лв.

В хода на административното оспорване на РА, за да потвърди този извод, решаващият орган е приел, че жалбата е бланкетна и в нея не се излагат конкретни доводи. Посочил е, че не са налице пороци, които да водят до нищожност на РА, аргументирал е и липсата на настъпила погасителна давност. По отношение изводите на нереалност на доставките е цитирал решение по дело С-152/2002 на СЕС, като е навел доводи, че липсата на доставки по процесните фактури се извежда не

само от нередности при доставчиците, но и от такива при жалбоподателя, по-конкретно липса на експедиционни бележки или товарителници т.е ангажираните от него доказателства не са достатъчни, за да се установи, че сочените доставчици са извършили спорните доставки. Изтъква, че от представените ППП и стокови разписки от жалбоподателя не може да се установи какъв именно е предмета на доставката, стоката не е индивидуализирана, не може да се обвърже с конкретно МПС, липсват доказателства за транспорт, за място на съхранение при доставчиците, пътни листове, товарителници, наличие на складове, липса на собствени МПС на доставчиците. Обсъдил е начина на водене на счетоводството на дружеството, конкретно досежно работното облекло, закупено от „Вам Плюс“ ООД, както и неубедителните доказателства за плащане по фактурите- фискални бонове, които са от различни дати от тези, посочени във фактурите и оборотите по които не са отчетени от доставчиците към НАП, липса на договори между страните и т.н. формира се извод за документално оформяне на извършени доставки от дружества, които не са имали обективна възможност да ги извършат.

По приложението на материалния закон:

Отказът на право на данъчен кредит е в резултат на недоказани доставки на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС. Наличието на доставка (данъчно събитие) е основополагаща предпоставка за задействане механизма както на начисляване (изискуемостта) на данък добавена стойност, така и за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. Кумулативните условия за възникване на право на приспадане данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за оспорващото дружество - възникване на право приспадане на данъчен кредит по конкретните фактури, поради което в тежест на задълженото лице е да ги докаже.

В нормата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е дадено определение за данъчен кредит, като това е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка, като в ал. 2 на същата

разпоредба е уточнено, че правото на приспадане възниква, когато данъкът е станал изискуем. С разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, упражняване правото на приспадане на данъчен кредит е обвързано с условието стоките и услугите да се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки. Легалната дефиницията за облагаема доставка е дадена в чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, а именно: всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго.

Съгласно чл. 25 ЗДДС доставката, извършена от задълженото лице, се окачествява като данъчно събитие. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит. Условието за наличие на облагаема доставка като основание за възникване на данъчно събитие, обуславящо правото на данъчен кредит, залегнало в разпоредбата на чл. 167 и чл. 63 от Директивата, е транспонирано именно с нормите на чл. 25 и чл. 68, ал. 2 от ЗДДС. Съгласно Решение от 29.04.2004 г. по дело C-152/02, Пето отделение "правото на приспадане трябва да бъде упражнено по отношение на данъчен период, през който са изпълнени двете условия, изисквани от тази разпоредба /чл. 18, ал. 2 от Шестата директива/, а именно: стоките да са били доставени или услугите - извършени и данъчнозадълженото лице да притежава фактура или документ, който съгласно критериите, определени от въпросната държава-членка, може да се счита за служещ за фактура". Двете предпоставки за признаване право на данъчен кредит са кумулативни и липсата на която й да е от тях възпрепятства възникването и упражняването на това право.

Според националният данъчен закон и постоянната практика на Съда на Европейския съюз по тълкуване на чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО, възникването и надлежното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит изисква установяване преди всичко наличието на действително осъществени облагаеми доставки на стоки и услуги. Реалността на доставката, документирана с редовно

издадена фактура, е основен въпрос при преценка дали ли е право на приспадане на данъчен кредит за тази доставка или услуга - чл. 25, ал. 2 и 6, чл. 68, т. 1 и чл. 69, ал. 2 ЗДДС, съответно чл. 62, чл. 63, чл. 167 и чл. 168 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета и актуалната практиката на СЕС.

Притежаването на данъчна фактура и протокол/акт обаче не е достатъчно, за да обоснове реалност на отразените в счетоводните регистри стопански операции, а реалността на доставките за данъчни цели е основополагаща предпоставка за законосъобразното възникване и упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит от получателя на доставката. Доставката е доказана само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации. При оспорване на фактурата като частен свидетелстващ документ, в тежест на ползващия се от правата по тези документи е да докаже, че отразените във фактурата стопански операции действително са осъществени.

Недоказана реална доставка, макар и документално оформена в счетоводството, не поражда права за данъчно задълженото лице.

В тази връзка за целите на ЗДДС данъчно събитие е не правоотношението (валидността на търговската сделка), а изпълнението на задължението за прехвърляне на правото на собственост (при доставката на стока) или за извършването на услугата (по арг. от чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗДДС). Доказателствената тежест за реалност на доставката пада върху ревизираното лице, което черпи права от доставката чрез претенцията му за правото на данъчен кредит.

В закона няма легално определение на понятието "неправомерно начислен данък" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, но по аргумент от противното това е всяка една хипотеза, при която начисляването на данъка е станало в нарушение на императивни законови разпоредби. Тъй като наличието на реална доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС е условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване правото на данъчен кредит. Следователно по делото следва

да се установи дали са били налице основанията за начисляване на данъка от доставчиците по спорните фактури.

Правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя е отказано на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС във връзка с изводи за неправомерно начислен във фактурите данък, поради липса на доказателства за реалното осъществяване на доставките от сочените доставчици, водещи до извод за липса на данъчно събитие по смисъла на чл. 6 от ЗДДС.

Съдът намира изводите на органите по приходите за правилни и законосъобразни, съображенията в тази насока са следните:

Според приходните органи са налице основания за формиране на извод за относителна симулация относно спорните доставки, тъй като липсват документи, които да доказват наличие на кадрова, материална, техническа и технологична обезпеченост за извършване на фактурираните доставки от сочените в тях доставчици.

В жалбата не е оспорено твърдението на административния орган, а само е посочено, че органът не е изпълнил задължението си да провери доставчиците на неговите доставчици и последващата реализация на стоките, не са събрани доказателства, не е ползван специалист по конкретна област.

При дадената възможност в хода на съдебното производство доказателствената празнота да бъде попълнена с нужните според жалбоподателя доказателства, то същият не се справи с тази задача. Отново доставчиците не са били установени въпреки положените усилия, от тях не са представени каквито и да било доказателства, което препятства и проследяване на произхода на стоките и стоковия поток, чрез проверка на техните доставчици.

Изготвените съдебни експертизи не променят изводите, направени от органа. Изводите не се променят и от събраните гласни доказателствени средства – разпити на свидетели.

Видно от ССЕ, изготвена при първоначалното разглеждане на делото е установено, че по отношение на доставчиците, спрямо които не е признат данъчен кредит не се представят данни от жалбоподателя, не са установени публично достъпни източници на данни. Получателят по доставките „Рейдж Трейд“ ЕООД представя документи за осчетоводени сделки по доставки и последваща реализация, отразена в счетоводството

му. Вещото лице е посочило липсата на конкретни документи, нужни за да отговори на поставените въпроси. В заключение същото не може да даде категоричен отговор на въпросите.

Съгласно заключението на изготвената и приобщена в настоящото съдебно производство при повторното му разглеждане съдебно-счетоводна експертиза от вещото лице Г. А. /л.138-163/, в сравнителна таблица е направен опис на всички документи, които са посочени в РД, но не са приобщени по делото и не са представени от дружеството в нито един процесуален момент от започването на ревизията. За част от твърдените доставки липсват фактури, за други липсват приемно-предавателни протоколи, а за трети - стокови разписки, подробно описани в систематизиран табличен вид, подробно описани по-горе.

От изготвената автотехническа експертиза, съгласно която фактурите, касаещи резервни части и консумативи не могат да се отнесат към конкретен автомобил, тъй като не са описани по този начин. За закупените части са представени протоколи за изразходване на материали за собствени нужди, с които съответните части са отнесени към конкретен автомобил. Технически възможно е за посочения пробег километри да бъде изразходвано посоченото количество гориво.

Всичко гореизложено сочи, че безспорно дружеството при извършване на дейността си е ползвало стоки от вида на процесните- консумативи – гуми, филтри, масло и т.н., резервни части за автомобили, гориво, работно облекло, т.е. получените от него стоки по процесните фактури са използвани във връзка с осъществяваната от него дейност. В тази връзка по делото са представени протоколи за изразходвани суровини и материали за конкретни автомобили, приемо-предавателни протоколи и стокови разписки. Въпреки, че ППП не са оспорени относно тяхната автентичност, то същите не са от характер да докажат възможността на сочения в тях доставчик да изпълни доставката. Доколкото частните документи, каквито са приемо-предавателните протоколи нямат обвързваща съда материална доказателствена сила – съдът следва да ги преценява свободно заедно с всички останали доказателства по делото. Материалната доказателствена сила на частния документ става обвързваща само в случай когато страната е удостоверила факти, които са неизгодни за нея, какъвто не е настоящия.

От събраните по делото доказателства не се доказва процесните стоки да са доставени от сочените във фактурите доставчици. Именно в това се изразява относителната симулация на сделки. При нея доставката на стоката или услугата е реална, но тя не е извършена от лицето, посочено като доставчик във фактурата, което е основание за отказване на правото на данъчен кредит, тъй като начисленият от привидния доставчик ДДС е неправомерен. В случая фактическото притежание на процесните стоки и прехвърлянето им за нуждите на дружеството-жалбоподател е от значение за данъчното облагане и за възникване на правото на данъчен кредит. Именно доказателства за такова фактическо притежание на процесните стоки и за начина на доставянето им до жалбоподателя, липсата на договори между страните по сделката, на доказателства за комуникация между възложител и изпълнител, начин и критерий на избиране на точно този доставчик, липсват и не са представени нито в хода на ревизията, нито в съдебното производство. Липсата на капацитет (кадри, активи, база за съхранение, технически и материален капацитет) у доставчика да извърши дейността е основно обстоятелство, сочещо на неизвършване на доставката от посочения във фактурата доставчик.

В случая липсват и доказателства за закупени материали, суровини, гориво или енергия, необходими за изпълнение на конкретната поръчка, за наличие на собствени или наети машини, съоръжения, транспортни средства, за складови и производствени площи, за евентуално ползване на подизпълнители, както и проследимост на доставката – пътни листове, товарителници.

Съдебната практика приема еднозначно, че невключването на фактури от доставчиците в дневниците им за продажбите /решение по дело С-285/11 Б./, както и непредставянето от страна на доставчиците на доказателства за произход на доставените стоки/решение по дело С-80/11 и С-142/11/ не е основание за непризнаване правото на данъчен кредит на получателя. Приема и че недостатъчната прецизност на счетоводните записвания в счетоводството на жалбоподателя, на които ревизиращият екип се позовава, като липсата на аналитично завеждане материалите по материалната счетоводна сметка, съответно – изписване въз основа на искане, не е достатъчно, за да се отрече наличието на доставка и използването им за дейността на ревизираното дружество, съответно да

не бъде признато правото на приспадане на ДДС. В тази връзка в т. 63 от своето решение по дело C-95/07, ECOTRADE СЕС приема, че неизпълнението на някои формални изисквания, вкл. свързани със счетоводната отчетност, не може да лиши данъчно задълженото лице от правото на приспадане.

По настоящия казус са установени и са налице и трите, визирани в решенията на СЕС различни хипотези, разглеждани в посочените решения, което само по себе си сочи на значително отклонение от нормалната стопанска практика при сделки между лица, регистрирани по ЗДДС.

В конкретния случай съдът намира, че съвкупната преценка на всички установени по-горе обстоятелства водят до извод за неосъществяване на доставките от процесните доставчици. По делото се установява липса на голяма част от документите, посочени в ССЕ, неправилното документирание на доставките и воденето на счетоводните записи както при жалбоподателя, така и при доставчиците, липса на кадрови потенциал: на назначени лица по трудови или граждански договори и неподаване на справки по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени суми, липса на данни за осигуряване на управителите на дружествата „ВАМ ПЛЮС“ ООД, ГАЛАКТИКА К.“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ГЛОБАЛ ТУР“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], „ИНТЕРБАР ТРЕЙДИНГ БГ 2011“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „БИСКО ТРЕЙД“ ЕООД с Е., липса на регистрирани търговски или складови обекти, липса на материални активи/транспортни средства, както и непредставянето на каквато и да било документация от доставчиците за процесните сделки.

Тези изводи не се обориха от жалбоподателя. Предвид обстоятелството, че настъпването на данъчно събитие, а именно извършването на доставка, е факт от обективната действителност, в резултат на който за задълженото лице настъпва благоприятен данъчен ефект, то следва да установи и докаже проявлението на този правопораждащ юридически факт.

Както се посочва в решение на СЕС по дело C-78/2012г., когато се спори по действителното осъществяване на доставките, от които се претендира право на данъчен кредит, ...е необходима преценката за възможността на прекия доставчик да прехвърли собствеността върху процесните

стоки.

В хода на настоящото съдебното производство е представена липсващата в административната преписка фактура № 1460/31.03.2016 г., издадена от „ВАМ ПЛЮС“ ООД с получател ревизираното дружество, за 2 бр. брезент, на обща стойност 4920,00 лв. с ДДС, ведно със складова разписка за приемането на процесната стока.

В изпълнение на задължителните указания на ВАС, дадени със съдебното решение, настоящият съдебен състав е изискал доказателства за използването на горивото, резервните части и строителните материали по фактурите от „ДЕЛТА ТРЕЙД 02“ ЕООД, „ВАМ ПЛЮС“ ООД /без тази за работно облекло/ и „БИСКО ТРЕЙД“ ЕООД, „ГАЛАКТИКА КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД и „ГЛОБАЛ ТУР“ ЕАД. От страна на жалбоподателя са представени:

към фактурите, издадени от фирма „ВАМ ПЛЮС“ ООД – само складови разписки, без приемо - предавателни протоколи.

към фактурите на „Галактика Корпорейшън“ ЕООД - само приемо-предавателни протоколи, без складови разписки.

към фактурите на „Интербар Трейдинг БГ 2011“ ЕООД - само стокови разписки, без приемо- предавателни протоколи.

към фактурите на „Биско Трейд“ ЕООД - само приемо-предавателни протоколи, без складови разписки.

Към фактурите на „Делта Трейд 02“ ЕООД - разписка за № на автомобила, който е заредил с дата и час на зареждане, както и заредените литри гориво и стойността на зареденото гориво.

Нито в хода на ревизията, нито в настоящото съдебно производство, жалбоподателят е представил документи и доказателства за транспортиране на стоката – товарителница, пътен лист. Липсва информация, относно транспортното средство, с което е извършен превозът на стоките, не са представени доказателства за счетоводното отразяване на процесните фактури.

По делото не е налице нито едно доказателство, че доставчиците по спорните доставки са имали обективната –материална и кадрова обезпеченост да осъществят процесните доставки. Липсват всякакви данни, че тези търговски дружества са извършвали реална търговска дейност. Единствено наличието на отразените доставки в дневниците

им за продажби / и то не на всички фактури/ е крайно недостатъчно доказателство, за да се направи извод, че дружествата фактически, а не само по документи са извършвали продажба на авточасти, автоконсумативи, работно облекло и гориво, както и че са осъществили транспорта на стоките до търговските обекти на жалбоподателя. По делото също не са представени никакви доказателства за произхода на стоките, за техния производител.

Възникването на правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС е обусловено от качествата данъчнозадължено лице на доставчика и на получателя /вж. т. 25 от решението на СЕС по дело С-18/13, притежаването на данъчния документ от получателя чл. 71, т. 1 ОТ ЗДДС, получаването на стоките/услугите по доставката /„действителното извършване на облагаемата сделка" според т. 30 от решението на СЕС по дело С-642/11 и отреждането на полученото за икономическата дейност на данъчно задълженото лице /така т. 36 от решението на СЕС по дело С-153/11/. Отсъствието на който и да е елемент от пораждащия правото на приспадане фактически състав изключва неговото възникване.

Пред настоящата съдебна инстанция, жалбоподателят въпреки проявената процесуална активност и събраните нови доказателства – приетите заключения по допуснатите до изслушване ССЕ и САТЕ не доказва, че процесните доставки са осъществени от неговите доставчици. В жалбата още се твърди, че оспореният ревизионен акт е нищожен, като липсват съображения за това. Твърдението е бланкетно, като не са изложени никакви мотиви в тази посока. За да е налице нищожност на оспорения РА, следва същият да е засегнат от съществен порок, какъвто в настоящия случай не е налице. Ревизионният акт е издаден от компетентен по време, материя и степен орган, както вече бе подробно обяснено, в съответната писмена форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон /ЗДДС/ и с неговата цел, поради което не само че липсват съществени негови пороци, но същият е законосъобразен изцяло в съответствие с материалноправните и процесуални изисквания на закона.

По отношение на определените с ревизионния акт задължения по ЗДДС за данъчен период м. 09.2015г., които съвпадат с декларираните от

задълженото лице стойности, органите по приходите законосъобразно са определили лихви за невнасяне в срок на декларираните от жалбоподателя задължения. В жалбата пред съда не се излагат конкретни аргументи, които да оборят констатациите на ревизиращите и решаващия орган, поради което, съдът намира, че задълженията на лицето са определени правилно и ревизионният акт и в тази му част е законосъобразен.

Направено е декларативно и възражение за изтекла погасителна давност, като отново не са изложени конкретни факти и обстоятелства в тази насока.

Както правилно решаващият орган е посочил и аргументите му се споделят от съда, съгласно чл. 171 от ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от първи януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по - кратък срок. Същите срокове важат и за лихвите за несвоевременно разчитане на публични задължения по аргумента на чл. 162, ал. 1, т. 9 от ДОПК, който изрично определя лихвите като публични вземания. С процесния административен акт са установени задължения по ЗДДС за отделните данъчни периоди от м. 06.2015 г. до м. 12.2016 г. и са начислени лихви към датата на издаването на РА - 24.04.2018 г. В настоящия случай задължението за първия ревизиран период м. 06.2015 г. следва да бъде платено до 14.07.2015 г. За него давностният срок започва да тече от 01.01.2016г. Същият безспорно не е изтекъл, както към датата на издаване на РА така и към настоящия момент, като се има предвид спирането и прекъсването на давността, регламентирано в чл. 172, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ДОПК.

Съдът при изложените по –горе мотиви, приема че жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване.

В полза на ответника по жалбата следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл. 161 от ДОПК в приложимата към момента редакция, която гласи, че на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо

възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, като съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лева, а по административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лева. В случая на ответника се дължат разноски за три съдебни инстанции, като съдът определя за всяка от тях сумата от 300лв. съобразно броя проведени съдебни заседания, фактическата и правна сложност на делото и процесуалната активност на ответника. Общо дължимите разноски в полза на ответника са в размер на 900лв. или тяхната равностойност 460/четиристотин и шестдесет/ евро.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1, пр.1 и пр.4 от ДОПК, Административен съд София град, III-то отделение, 62 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Рейдж Трейд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт №Р-22220617005192-091-001/24.04.2018г. издаден от Р. Г. Я. -орган, възложил ревизията и Е. Д. П. - С. – ръководител на ревизията, в частта в която е потвърден с Решение № 1011/13.07.2018г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП за установените данъчни задължения за данъчни периоди м. 07.2015г.,м.08.2015г.,м.10.2015г., м.11.2015г., м.12.2015г., м.01.2016г., м.03.2016г., м.04.2016г., м.07.2016г., м.08.2016г., м.10.2016г., както и в частта на начислените лихви за данъчен период м.09.2015г.

ОСЪЖДА „Рейдж Трейд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 460/четиристотин и шестдесет/ евро за трите съдебни инстанции.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република

България.

СЪДИЯ: